

ע"פ 35249/06 - חדריה כהן עזרא נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 אוקטובר 2016

עפ"ת 16-06-35249

לפני: השופט יעקב שפר
חדריה כהן עזרא
המעורער:
נגד
מדינת ישראל
המשיבה:

פסק דין

1. ערעור על פסק דין ו החלתו של בית המשפט לטעורה מרכז בתת"ע 9493-04-16 מיום 16.5.10, לפיו הורשע המעורער בהעדתו בעבירה של אי צוות להוראות שוטר במדים, ועל החלטתו שלא לבטל את פסק הדין ולקבוע מועד לדין מחודש.

2. רקו הערעור ופסה"ד שביסודה הינו הזמן לדין וכותב אישום שהוגש נגד המעורער, בגין איורע מיום 16.2.21 שבו נטען נגדו כי ברכב בו נג מסוג פורשה חסם לחלוון כניסה לחניון וסירב להזיזו בגין הוראת השוטר. בעקבות הרשותוណן המעורער לפסילת רשיון בפועל במשך 5 חדשים, פסילה על תנאי למשך חדשים וקנס בסך 1,000 ל"נ.

3. תמצית טיעוני המעורער היא כי נגרם לו עיוות דין חמור באישיות טיעוני בע"פ, וזאת נוכח טענות הגנה העומדות לו לטענתו, לפיהן לא ברור כלל אם שהה ברכבו בעת שהשוטר דרש ממנו כי ייזץ את רכבו, או שמא מדובר בהיותו "הולך רגלי" שהתערב בעניינו בהוראות שאין קשורות לרכבו. במהלך הדיון חזר בו המעורער מטעון זה. עוד טוען המעורער כי לא ברור כלל האם מדובר בחניה שאינה חוקית כלל וטענתו כי מדובר בחניה פרטית.

המעורער טוען גם כי נגרם כתוב האישום שהוגש נגדו במישור הפרוצדורלי וטווען, כי לא התקיימו התנאים להיוותו של המסמך "כתב אישום", בהעדר ציון הוראת החיקוק לפיה מואשם המעורער ובהעדר חתימת טובע. כן טוען המעורער, כי ניתן והעובדות המתוארות בכתב האישום מקיימות עבירה אחרת מסווג העמדת רכב באופן המפריע לתנועה, ולא בהכרח עבירה של אי צוות להוראות שוטר במדים, ועל כן, כלל הספקות האמורים יש בהם כדי לגרום עיוות דין למעורער מצדיק ביטולו של פסק הדין, בכפוף לחינוי בהוצאות.

יצוין כי המעורער טוען אף כי זימנו לדין, טענה שגם ממנה חזר בו בדיון שהתנהל לפני.

לחילופין, טוען המעורער כנגד חומרת העונש, בהיותו נג מהה 25 שנה, אב ל-4 ילדים שמקור פרנסתו עלול להיגיע

נוכח פסילת רשיונו. לדבריו, גם אם היה מדובר בתיק פלילי (שבו עפ"י טענותו של המערער וטענת המדינה היה צריך להיות מואשם מלכתחילה), היה נגזר עונשו ללא מרכיב של פסילה בפועל. על כן עותר המערער לביטול הפסילה.

4. משחרר בו המערער מטענותיו לעניין אי זימנו כדין, ולענין מעמדו כ"הולך רגל" ולא כנהג, התיתר הדיון בעניין זה. טוב עשה המערער משחרר בו מטענות אלה, שכן אין ספק כי קיבל את הזימן כדין ולא התקציב במועד שנקבע וברור כי רשאי היה כਮובן בית המשפט לדונו בהדרו.

5. לא מצאתי ממש גם בטענותו של המערער בדבר חוסר בחתימת התובע וציוון הוראת החיקוק. CIDOU, דינה של הזמנה למשפט שנחתמה בידי שוטר שהוציא אותה, כדין כתוב אישום שהוגש לבית המשפט כדין, גם אם לא נחתמה בידי תובע. המדבר בפגם טכני שאינו מצדיק את ביטול ההליך. (רע"א 4624/13 **קוזניצוב נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (27.8.2013); דנ"פ 9263/99 **מדינת ישראל נ' בקש**, פ"ד נד(3), 556; רע"פ 4338/04 **נאור נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (10.6.2004)). כך גם שאלת העדר ציוון הוראת החיקוק, אלא פירוט העובדות לצד סמל סעיף העבירה והניקוד הקבוע בצדיה. גם בעניין זה, דעתו היא שמדובר בפגם טכני שאינו מצדיק כלל את ביטול ההליך המשפטי כולו.

6. יש לציין, כי סדרי הדין בעבירות התבעורה הנחשבות כעבירות קלות יחסית נקבעו באופן ייחודי, המלמד על איזו אינטראסים בין התביעה המייצגת את האינטרס הציבורי, לבין זכויות הפרט להן זכאים הנהגים, תוך קבלת יומם בבית המשפט. סדרי דין אלה מאופינים בין היתר, בנסיבות זמן הנובעות משיקולי יעילות, אפקטיביות האכיפה וההרעתה, וסופיות דין, שתכליתן בין היתר להפחית עומסים מיותרים, שחבת והכבדה על עבודות בית המשפט, שימושו אף פגעה בכלל ציבור המתדיינים. למוטר לציין כי תכלית זו שענינה לפשט את ההלכים ולהביא לקיצורים אינה פגעה, גם שמדובר בפגמים טכניים מהסוג שתואר לעיל. על כן, קיים קושי להסביר למצב דברים בו תתקבל טענה מסווג זה של פגמים טכניים קלים המאיימים את קיומו של כתב האישום. תכלית זו גם אינה מאפשרת כי נאשם יעשה דין לעצמו ולא יתציב לדין על אף שהזמן כדין, והמערכת הקורשת תחת עומס התקיקים הרב, תאלץ לפנות את יומנה לדין חוזר בעניינו. מצב דברים זה, אינו מתאפשר על הדעת, ויש בו כדי לגרום בהכרח לעיוות דין בהתמסכות הליכים כלפי יתר המתדיינים, אשר עניינם נדחה מפני עניינו של המתדיין שבחר שלא להתציב.

7. באשר לטענותו של המערער הנוגעות לנסיבות ביצוע העבירה ומקום חנייתו בפועל של רכבו, על רקע התנגדותו של המערער לבקשת המשיבה להציג דוחות הפעולה של השוטר והפקח, לא יכול לקבל גם את גרטתו ביחס לנסיבות האירוע וכל שמוחנה לפני הוא כתב האישום, האotto לא.

8. השאלה המרכזית העומדת לפני היא איפוא, האם נגרם לumarur עיוות דין כלשהו בפסק הדין עצמו. לעניין זה סבורני, כי ניתן וכoch הענישה שהושתה, שכן מחמירה היא ביחס לעובדות האירוע, יש יסוד, אם כי בדוחך, לקבל את טענותו בדבר ספק לפיו יש בהורת העונש משום חשש מסוים לעיוות דין, ספק שזכותו של המערער להונאות ממנו. משמעות הדברים היא קבלת עתרתו החלופית של המערער להतערבות בענישה. אפנה איפוא לדון בהיבט זה של הערעור.

9. עיון בಗליון הרשעוני של המערער מלמד על קיומן של 54 הרשעות קודמות במגוון עבירות ובכללן עבירות דומות

לענינו (למשל רישומים 4, 5, 6, 16, 24, 28, 40, 42). לא ניתן לומר איפוא כי המדבר באירוע חריג או חד פעמי בהתנהלותו של המערער, ובהנתן כי המדבר במערער הנוהג משנת 1990, לא ניתן לומר גם כי עברו אינו מכוביד.

הנסיבות המתוירות בכתב האישום מלמדות על התנהגות מחוצפת וחסרת התחשבות מצדיו של המערער, שלא רק חסם לחולוטין את הכניסה לחניון, אלא שסירב להוראות השוטר להזיז את רכבו. לאחר הרשותו העלה סדרת טיעונים חסרי יסוד בנוגע לזמןנו - קודם טען ששכח להתייצב, ואח"כ משנדחתה בקשטו - טען שלא הזמן כביכול כדין. גם היבט זה לא יכול להזקף לזכותו.

מצד שני, יש להביא בחשבון את ותק נהיגתו של המערער - 25 שנה, היותו אב ל-4 ילדים וככזה שפרנסתו תלולה, כך על פי הנטען על ידו, בנהיגתו.

לא ניתן להתעלם אף מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים שאינה כוללת בד"כ פסילת ראשון נהיגה בפועל לתקופה בה נדון המערער דן.

10. לאור כל האמור ובshall של השיקולים שנמנו לעיל, מתקבל הערעור ביחס לעונשו של המערער. בהתאם הנסי מורה על ביטול 5 חדש פסילת ראשון בפועל שהושתו על המערער, ותחתם יהיה המערער פסול מנהיגה למשך 30 ימים בלבד. יתר מרכיבי גזר הדין (פסילה על תנאי וקנס כספי) יוותרו בעינם.

ניתן היום, י"א תשרי תשע"ז, 13 אוקטובר 2016, במעמד הצדדים.

יעקב שפסר, שופט